

datum	Contactpersoon	e-mailadres
Juni 2019	Elke Michiels	elke.michiels@vclb-koepel.be

Dit document is gebaseerd op de mededeling 'BOS & Naamgeving' van het Katholiek Onderwijs Vlaanderen. De dienst CAJO paste deze mededeling aan naar de situatie van toepassing voor de vrije CLB's. Bij vragen over de inhoud van dit document, zal de dienst CAJO deze vragen voorleggen aan de betrokken deskundigen binnen het Katholiek Onderwijs Vlaanderen.

FUSIE VAN VZW'S: NAAMGEVING

A. Achtergrond

Technisch gezien brengt een fusie van besturen met zich mee dat besturen ofwel een nieuwe vzw oprichten waarin ze vervolgens hun activiteiten geheel of gedeeltelijk integreren ofwel een van de vzw's behouden en daar dan de activiteiten van de andere vzw's geheel of gedeeltelijk in verder zetten.

Inhoudelijk gezien brengt een fusie van besturen met zich mee dat verschillende mensen, CLB's en culturen mekaar ontmoeten en samen groeien naar een nieuwe gemeenschappelijk gedragen cultuur. Waarom willen we gaan voor die ene structuur? Wat bindt ons? Wat is onze gezamenlijke missie en visie? Waar staan we voor en waar willen we voor gaan?

Bij de meeste succesvolle fusieprocessen hebben de besturen eerst het inhoudelijke aspect aangepakt. Het meer technische volgt dan wel.

Vaak vertalen de besturen dit dan ook in een **nieuwe naam**. Bij een nieuw project, een nieuwe start hoort ook een nieuwe naamgeving zelfs indien, technisch gezien, de besturen er voor kiezen om een van de bestaande vzw's te behouden. Hoe willen zij zich als één nieuw geheel naar de buitenwereld profileren?

Juridisch gezien moeten besturen erover waken dat zij door hun naamkeuze geen verwarring scheppen en derden mogelijk schade berokkenen. Als een andere vereniging kan aantonen dat zij nadeel ondervindt doordat er een nieuwe vereniging met dezelfde naam is opgericht, kan de nieuwe vereniging immers verplicht worden haar naam te veranderen.

Een goede naam, een naam die de waarden uitstraalt of verpersoonlijkt waar het bestuur voor staat, is belangrijk. Het is dan ook van belang dat de besturen daar de nodige tijd voor uittrekken en de tijd en ruimte voorzien om er samen rustig en bedachtzaam over in gesprek te gaan.

Sommige besturen schakelen hiervoor externe begeleiders in, personen die hen helpen om het geheel eens met een andere bril te bekijken.

Besturen die de katholieke identiteit een prominente plaats willen geven en daarnaar willen verwijzen in hun naamgeving, kunnen inspiratie vinden in het [document “BOS en Naamgeving”](#) van het Katholiek Onderwijs Vlaanderen.

B. Juridische aandachtspunten

Bij het kiezen van een naam van de vzw zijn er drie wetgevingen om rekening mee te houden: ten eerste de vzw-wetgeving, ten tweede de wetgeving rond intellectuele eigendom (meer specifiek het merkenrecht), ten derde het domeinnamenrecht (m.b.t. de website).

1. Het vzw-recht

Binnen het vzw-recht zijn er twee soorten namen: de maatschappelijke naam en de handelsnaam:

- De maatschappelijke naam is de officiële naam, die wordt vermeld in de statuten. Op alle akten, facturen, brieven e.d. die uitgaan van de vzw moet steeds de maatschappelijke benaming staan (zie art. 11 van de vzw-wet). Elke vzw is verplicht om een maatschappelijke naam te kiezen die verschilt van de naam van een andere vzw of vennootschap. Dit staat niet expliciet in de vzw-wet, maar wordt door de rechtspraak en rechtsleer wel bevestigd (naar analogie met de vennootschapswetgeving). Hier geldt het principe “eerst komt, eerst maalt”: de louter eerste ingebruikname van een naam is voldoende. Men kan dit opzoeken in de Kruispuntbank voor Ondernemingen, alsook in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad.
- De handelsnaam is de naam die de vzw gebruikt om zich naar de buitenwereld toe te profileren bij (een deel of al) haar activiteiten. Deze kan verschillen van de maatschappelijke benaming, maar mag ook dezelfde zijn. Wat de handelsnaam betreft, daar is de bescherming minder strikt. Enkel indien de handelsnaam niet voldoende onderscheidend is en verwarring veroorzaakt of kan veroorzaken gelet op de markt en het territorium waarop ook de eerste gebruiker van dezelfde (of een gelijkaardige) handelsnaam zich bevindt, kan het gebruik ervan worden aangevochten.

2. De wetgeving rond intellectuele eigendom of het merkenrecht

Het merkenrecht wordt voor België primair geregeld door het Benelux-verdrag inzake intellectuele eigendom (25 februari 2005). Om van bescherming als merk te genieten, moet men een registratie doen. Dit gebeurt via het BOIP (Benelux-bureau voor intellectuele eigendom); de procedure vindt je [hier](#).

Eens een merk geregistreerd is, heeft enkel de merkhouder het recht dit merk te gebruiken bij de commercialisering van de producten of diensten waarvoor hij registratie heeft verkregen. Hierbij wordt wel rekening gehouden met het specialiteitsbeginsel: het exclusief recht geldt enkel ten aanzien van goederen of diensten die gelijk/gelijkaardig zijn. Hiervoor wordt een klasse-indeling

gebruikt. Wanneer het merk door een derde gebruikt wordt voor volledig andere goederen of diensten, dan kan deze derde-gebruiker daarvoor een eigen merk aanvragen.

3. Het domeinnamenrecht

Een domeinnaam moet uniek zijn. Om te kijken of de domeinnaam beschikbaar is, kan je zelf eerst even googelen, maar om volledig zeker te zijn kan je hem best ingeven op de site van DNS Belgium. Op deze site vind je ook aan welke technische vereisten een domeinnaam moet voldoen en hoe je een domeinnaam kan registreren.

We willen er nog wel even op wijzen dat het verboden is om ter kwader trouw een domeinnaam te registreren zonder dat men enig recht of legitiem belang kan laten gelden (“cybersquatting”; zie art. XII.22 Wetboek Economisch Recht). Deze praktijk kan bestreden worden met een specifieke vordering, met als mogelijke resultaten staking van gebruik, doorhaling van de registratie of overdracht van de domeinnaam.